

Det vil ses, at i Landstingets Affattelse af § 11 lyder Begyndelsen saaledes: „Den, der for at tilvende sig en andens Kundekreds“, medens Affattelsen i Regeringens Lovforslags § 5 simpelthen lød: „i Konkurrenceøjemed“, og Regeringens Lovforslag træffer med disse to Ord „i Konkurrenceøjemed“. Sømmet paa Hovedet, medens Landstingets Forslag har de mange Ord: „den, der for at tilvende sig en andens Kundekreds“, der ikke ramme nær saa godt. Med andre Ord, man har været nødt til at anvende 9 Ord i Stedet for 2 for at komme bort fra dette i og for sig fuldgyldige Udtryk: Konkurrence.

Det var, hvad jeg har at sige om Navneforandringen. Jeg skal derefter vende mig til Indholdet af Lovforslaget, som det nu foreligger i Landstingets Affattelse. Som jeg nævnedes før, har man fundet Anledning til at lave om paa vistnok samtlige Paragraffer i Lovforslaget for at faa dem indordnede under den nu-gældende Lov om urigtig Varebetegnelse til Trods for, at der i Grunden kun er een Paragraf om urigtig Varebetegnelse, hvorimod der er 8—9 om falsk Reklame, og til Trods for, at man bibeholder næsten samtlige Bestemmelser i Regeringens Lovforslag. Naturligvis har man ændret paa dem, men i Hovedtrækkene beholdes de, saa at jeg i en Fart kun kan se, at der er sket Forandringer eller Udslettelser med Hensyn til Bestikkelse i § 7, som man har ladet udgaa, ikke fordi man ikke sympatiserer med dette Punkt, men fordi man har ment, at det rettere hørte hjemme i Straffeloven. Endvidere er der udgaaet nogle Bestemmelser med Hensyn til to Priser for samme Vare og til Sneboldsystemet. Ellers har man i det store og hele med visse Ændringer beholdt Stoffet, som det var i Regeringens Lovforslag.

Jeg kan ikke se, at det er tilraadeligt at komme ind paa en saadan Forandring af Kommissionsforslaget som den, der har fundet Sted oppe i Landstinget. I Kommissionen sad foruden de højt ansete Repræsentanter for Handel, Industri og Haandværk tillige ikke mindre end 5 Jurister, hvorefter saa ansete Folk som Departementschef i Indenrigsministeriet Wedel, Departementschef i Justitsministeriet Schrøder og konstitueret Departementschef Busck-Nielsen foruden to juridiske Embedsmænd i Handelsministeriet. Jeg maa tilstaa, at jeg føler ikke en saadan Autoritetstro overfor Ordføreren i Landstinget, at jeg paa Forhaand er overbevist om, at den Forandring af samtlige Para-

graffer, der har fundet Sted deroppe, er lige saa vel overvejet som det Arbejde, der i Løbet af to Aar er gjort af den for-nævnte Kommission. Jeg bilder mig ind, at i et saadant Kommissionsforslag er Ord for Ord nøje afvejet. Og dertil kommer, at det Lovforslag, som Kommissionen har udarbejdet, paa Forhaand var godkendt af Repræsentationen for de Organisationer, der have stillet Krav om denne Lovgivning, og at det vistnok yderligere senere er godkendt Gang efter Gang ved Resolutioner af de paagældende Organisationer.

Jeg siger ikke hermed, at jeg eller det Parti, jeg tilhører, ikke kan gaa med til den Omordning af Stoffet, der har fundet Sted oppe i det høje Landsting, men jeg ønsker at udtale, at jeg finder denne upaa-krævet og i forskellige Henseender mindre heldig. Man skulde i alt Fald have en meget stærk Autoritetstro til Ordføreren deroppe for ubetinget at kunne slutte sig til denne Redaktion allerede paa Sagens nuværende Standpunkt, men en saadan Autoritetstro har jeg ikke, og jeg bestyrkes ikke i den Retning ved en foreløbig Gennemlæsning af Lovforslaget, som det her foreligger. Naar der f. Eks. i § 13 findes to saa forskellige Forhold berørte som Tilgiftsbestemmelserne og Bestemmelserne om, at en Fabrikant, der har sat en bestemt Pris paa sin Vare og har paatrykt denne, har Krav paa, at denne Pris helt igennem bliver overholdt og følger Varen under de fleste Forhold, og naar man ser, at der for de i denne ene Paragraf omhandlede Forhold kan idømmes saa forskellige Bøder som 100 Kr. for den ene Forseelse og 2,000 Kr. for den anden, synes det at være en underlig Ordning at sætte to saadanne Bestemmelser sammen i samme Paragraf. Jeg kan kun tænke mig en eneste Grund dertil, og det er Frygten for at faa flere Paragraffer i det reviderede Lovforslag end i Regeringens Lovforslag. Lige saa skødesløst ser det ud, naar man i 4de Linie af § 16 ser anført § 13, hvor det af alt det øvrige fremgaa, at der i Virkeligheden skulde staa § 14. Jeg kan som sagt ikke forstaa, hvorfor man har givet Lovforslaget et helt nyt og absolut ikke vejledende Navn, eller hvorfor man er kommen ind paa hele denne Omordning af Lovforslagets Stof. Den højterede Minister udtalte oppe i det høje Landsting, at han ikke fandt det elskværdigt og ikke ridderligt, hvad man havde foretaget. Jeg vil ikke slutte mig til disse Udtalelser, men derimod sige, at det forekommer mig, at